

PRZODUJĄCY (4) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w przodować).

sg m I przodującym (3). ◇ pl A m pers przodujących (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przodkować.

1. Mający zwierzchność, panujący (2) :

przodujący między kim (2): CzechRozm 61; A I Efus wezwawłszy ich/ powiedział im: Wiećie/ iż ci ktorých widzimy przoduiących między narody [*qui videntur principari gentibus*]/ pánuią nád nimi: á kśiążętá ich władzey vżywáią nád nimi. *WujNT Mar 10/42*.

przodujący gdzie (1): Między ktorými/ on łam [*Chrystus między dziatkami bożymi, tj. ludźmi*] ieft przoduiącym w domu Bożym/ y ieft też Pánem y głową wżyftkich. *CzechRozm 61*.

2. Przewyższający innych, górujący nad innymi (2) :

przodujący nad czym (1): [*Apostoł opisując Chrystusa*] zacność iego wyłławia y zálecá/ [...] zowie go pierworodnym to ieft przoduiącym/ nád wżyftkim łtworzenim. *CzechRozm 37v*.

Szereg: »przedniejszy abo przodujący« (1): Cypryan S. kościół Rzymłki zowie łtolicą Piotrową/ kościołem princypálnym/ to ieft przednieyłzym ábo przoduiącym *WujNT 525*.

Synonimy cf PRZODKUJĄCY.

Cf **PRZODOWAĆ**